



Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

Deres referanse:
24/24647-2

Vår referanse:
24/45198 - 3

Sted, dato:
Trondheim, 11.04.2024

Svar på forespørsel om innspill - Forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Viser til brev mottatt 27.02.2024 hvor det bes om innspill til forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7.

Trøndelag politidistrikt har følgende kommentarer til den foreslåtte endringen:

Oppheving av utlendingsforskriften § 19-7 c.

Trøndelag politidistrikt støtter forslaget og er enig i begrunnelsen i høringsnotatet.

Det foreslås at utlendingsforskriften § 19-7 endres til å bli en skjønnsbasert regel og det må foretas individuelle vurderinger i hver enkelt sak. Det skal dermed ikke lenger foreligge et absolutt vilkår om sykeforsikring og underhold.

Trøndelag politidistrikt ser behovet for at det utarbeides klare føringer for den individuelle vurderingen og en veiledende sjekkliste. Sjekklisten bør vise en oversikt over hvilken dokumentasjon det kan være relevant å etterspørre i en slik vurdering. Spesielt for de tilfellene hvor sykeforsikring og underhold ikke foreligger.

Politiet vil ha behov for å få klarlagt hva som skal være praksis i disse sakene. Mange søkere er eldre personer som ønsker å flytte til Norge og bo hos sine voksne barn. Noen av disse søkerne vil kunne falle inn under uf § 19-7 c. Søker bor gjerne sammen med familien som allerede er i Norge og har egen pensjon fra hjemlandet. I dag registreres disse søkerne etter utlendingsloven § 112 c, egne midler. Denne praksisen medfører at søker må fremlegge S1-skjema. Dette erstatter behovet for privat sykeforsikring.

Dette er en søkegruppe som allerede trenger eller etter stor sannsynlighet vil få behov for de norske velferdsordningene. Når politiet i sin vurdering skal ta stilling til og vurdere om "*risikoen for at velferdsordningene blir urimelig belastet*" må det foreligge noen føringer for hva en slik vurdering skal omfatte.

I saker hvor søker har pensjon eller oppsparte midler fra hjemlandet er det også behov for retningslinjer for hva som er nok midler og hvilken dokumentasjon en har behov for når det gjelder størrelse og varighet på pensjonen.

Utlendingsforskriften § 19-7 e – EØS borgerens husstandsmedlemmer.

Det er et vilkår at det er en *tett og stabil personlig tilknytning* til EØS borgeren. Det vil være utfordrende for politiet å forklare for søker hva som er dokumentasjonskravene som kan vise dette.

Trøndelag politidistrikt ser behovet for at det utarbeides en veiledende sjekkliste. Sjekklisten bør vise en oversikt over hvilken dokumentasjon det kan være relevant å etterspørre i en slik vurdering.

Trøndelag politidistrikt har ingen flere kommentarer til de foreslåtte endringene.

Med hilsen

Katrine Marø Brown

Rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.



Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

Deres referanse:
24/24647-2

Vår referanse:
24/45525 - 2

Sted, dato:
Ski, 08.04.2024

Ber om eventuelle innspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Det vises til Politidirektoratets bestilling 27. februar 2024 vedr. forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7. Arbeids- og inkluderingsdepartementet foreslår å endre § 19-7 til en skjønnsbasert bestemmelse. Formålet er å gjøre det norske regelverket mer i samsvar med EØS-retten. De absolutte kravene i bestemmelsen om å ha sykeforsikring og være sikret underhold vil etter forslaget fjernes. Det skal i stedet legges vekt på om søkeren har sykeforsikring og er sikret underhold og bolig i den skjønnsbaserte vurderingen. I tillegg foreslås det at "husstandsmedlemmer" reguleres i en egen bokstav i bestemmelsen og at oppholdsgrunnlag som forlovet tas ut av bestemmelsen. Politidirektoratet ber om eventuelle innspill til høringen innen 12. april 2024.

Tilbakemelding fra Øst politidistrikt

Øst politidistrikt har gjennomgått høringsnotatet og har ingen innvendinger mot de foreslåtte endringene. Etter vårt syn er det ikke grunn til å anta at endringene vil føre til en vesentlig økning i antall saker som faller inn under § 19-7.

Når det gjelder økonomiske og administrative konsekvenser, vil Øst politidistrikt bemerke at politidistriktene mottar og avgjør saker om registrering for EØS-borgere, også de som kommer inn under § 19-7. Det må derfor forventes at Utlendingsdirektoratet vil gi nærmere retningslinjer for praksis av den foreslåtte skjønnsbaserte bestemmelsen. Forventningen om lengre saksbehandlingstid i en oppstartfase hos Utlendingsdirektoratet og -nemnda må antas å få tilsvarende virkning for politidistriktene.

Med hilsen

Erik Kongsgaard

Politiadvokat 2

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Kopi:

Merete Christin Beck



Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

Deres referanse:
24/24647-2

Vår referanse:
24/45322 - 2

Sted, dato:
Torp, 12.04.2024

Innspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Sør-Øst politidistrikt viser til Politidirektoratets brev av 27.02.2024 hvor dere ber om innspill til forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7, som følge av høringsbrev fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet av 31.01.2024.

Det vises nedenfor til våre innspill.

- **Forlovede:** Høringen omtaler det rettslige grunnlaget og formålet med bestemmelsen i seg selv som begrunnelse for at bestemmelsen oppheves. Prinsippet om likebehandling/like rettigheter som gjelder i EU-retten blir ikke drøftet med tanke på konsekvensen med at bestemmelsen oppheves. Vi viser til at en EØS-borger som har oppholdsrett ikke vil ha anledning etter EØS-regelverket til at en utlending kan få opphold som forlovede med EØS-borgeren. Imidlertid vil en utlending kunne søke om oppholdstillatelse som forlovede til en norsk borger etter tredjelandsregelverket.
- **Pleietrengende:** Departementet foreslår at de absolutte krav om sykeforsikring og underhold fjernes. De viser til at det vil være relevant i vurderingen å se på risikoen for at velferdsordningene i Norge blir urimelig belastet, herunder om vedkommende vil forsørge seg selv. Vi synliggjør at pleietrengende i seg selv kan ha en utfordring med å få anskaffet heldekkende sykeforsikring fra ulike forsikringsselskap, med tanke på at personen har alvorlige helsemessige problemer.

Vi ser det som sannsynlig at det er tilfeller hvor den pleietrengende selv og EØS-borgeren ikke vil klare å sikre for underhold over tid og at den pleietrengende vil ha behov for stønader etter den norske velferdsordningen. Vi mener det sett hen til hvor lavt kravet er for at EØS-borgeren har oppholdsrett. jf. utl § 112. Videre fordi søkeren er i en situasjon hvor det foreligger alvorlige helsemessige

problemer, som i seg selv ofte medfører økte kostander over tid.

Departementet viser også til at gruppen pleietrengende ikke har krav på ytelser eller tjenester fra det offentlige, med mindre vilkårene er oppfylt. Vi ser risikoen for at velferdsforvaltningen ikke gjør den selvstendige vurderingen på tidspunktet utlendingen søker om stønad når utlendingen dokumenterer å tidligere ha fått oppholdskort under EØS-regelverket som pleietrengende.

- **Persongruppen i utf. § 19-7:** Departementet viser til at gruppen etter forslaget ikke har rett til opphold etter utf. § 19-7. At det er opp til utlendingsmyndighetene å vurdere om vilkårene er oppfylt og om opphold skal innvilges. "Andre familiemedlemmer" har derfor først oppholdsrett i Norge når og dersom *søknad* om opphold er innvilget. Det gjøres oppmerksom på at denne gruppen også kan falle inn under registreringsordningen dersom søkeren er EØS-borger. Registreringsordningen regulerer at vurdering av oppholdsrett skal gjøres ved oppmøte for registrering hos politiet. Bestemmelsen i utf. § 19-7 krever en inngående vurdering av vilkår. Dersom registreringsordningen avvikles og det evt. ikke lages egen søknadsordning for denne persongruppen når søkeren er EØS-borger, vil ikke utlendingsforvaltningen ta en vurdering av om vilkår er oppfylt. Det vil først være velferdsforvaltningen som må ta stilling til det ved en evt. søknad om stønad.

Med hilsen

FELLES ENHET FOR UTLENDING OG
FORVALTNING

Seksjon for utlendingsforvaltning

Anette Cecilie Helberg

Rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Kopi

Anne Mee Lønstad

Halvor Sanne

Hilde Merethe Narvesen



Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

Deres referanse:
24/24647 - 2

Vår referanse:
24/45067 - 2

Sted, dato:
Hamar, 11.04.2024

Ber om eventuelle innspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Innspill til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Skjønnsbasert regel

Det nevnes i høringsnotatet at utlendingsforskriften (utf.) § 19-7 pr. i dag er utformet som en rettighetsbestemmelse, hvor andre familiemedlemmer som faller inn under bestemmelsen har rett til opphold på lik linje med nære familiemedlemmer (utlendingsloven § 110). Samtidig foreslås det å endre utf. § 19-7 til en skjønnsbasert regel hvor det må foretas individuelle vurderinger i hver enkelt sak. Her vises det til at dette vil bidra til at utf. § 19-7 blir mer i tråd med EØS-retten og da vil samsvare bedre med Europaparlaments – og rådsdirektiv 2004/38/EF 29. april om unionsborgeres rett til å bevege seg og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium (direktivet) artikkel 3 (2) (a), hvor statene er forpliktet til å "lette innreise og opphold", men likevel ikke til å anerkjenne en rett til opphold for andre familiemedlemmer. Statene er derimot forpliktet til å foreta en individuell vurdering av personens søknad om innreise og opphold.

Med bakgrunn i de nevnte formuleringene fra direktivet, er det liten tvil om at å endre utf. § 19-7 til en skjønnsbasert bestemmelse vil bidra til bedre etterlevelse av direktivet og EØS-retten. Likevel er det nok mange som, i likhet med undertegnede, ikke er særlig tilhengere av skjønnsbaserte regler. Hovedsakelig fordi skjønnsmessige vurderinger fra den enkelte saksbehandler, eller instans, er noe av det som bidrar til å skape mest usikkerhet oss søkerne. Noen saksbehandlere foretar alltid strenge vurderinger, mens andre er villige til å innvilge omtrent enhver søknad. Dessuten syns jeg også dette minner mistenkelig mye om et forsøk på å dytte ansvaret nedover i systemet, slik at de som har utformet regelverket har "ryggen fri" om det skulle bli noen form for "etterspill" i noen av disse sakene.

Vilkår om sykeforsikring og underhold

Det vises i høringsnotatet til at formålet med direktivet artikkel 3 (2) er at statene skal foreta en grundig undersøkelse av personlige omstendigheter og den skal hensynta alle særegne forhold i saken. I samme avsnitt nevnes det at absolutte vilkår om sykeforsikring og underhold vil kunne innebære at det ikke foretas noen nærmere undersøkelse av de personlige omstendighetene i de sakene hvor disse vilkårene ikke er oppfylt. Det foreslås derfor fra Departementet å fjerne de absolutte kravene om sykeforsikring og underhold. Som erstatning for dette foreslås en skjønnsbasert bestemmelse, der det vil være relevant å se på risikoen for at velferdsordningene i Norge blir urimelig belastet, herunder om vedkommende vil kunne forsørge seg selv.

Jeg ser ingen grunn til å gå nærmere inn på hva som er problematisk med en skjønnsbasert bestemmelse her, da dette allerede er beskrevet ovenfor. Det jeg derimot finner bemerkelsesverdig er formulering "...hensynta alle særegne forhold i saken". Så vidt jeg vet finnes det ingen uttømmende liste for "særegne forhold" i utlendingsforskriften, eller tilhørende retningslinjer. Dessuten er dette også et element som vil bidra til å skape usikkerhet blant søkermassen da det en saksbehandler anser som "særegent", ikke nødvendigvis har noen avgjørende betydning for en annen saksbehandler. For øvrig vil vel de aller fleste, om ikke alle, søkere hevde at det er særegne forhold nettopp ved deres sak.

I notatets pkt. 6 opplyses det at man ved vurdering av opphold i Norge for personer nevnt i utf. § 19-7 første ledd skal legges vekt på personens tilknytning til EØS-borgeren, samt risikoen for at velferdsordningene blir urimelig belastet. I vurderingen av de sistnevnte skal det legges vekt på hvorvidt søkeren har en heldekkende sykeforsikring og er sikret underhold og bolig. Det er liten tvil om at slike formuleringer gjøre lite annet enn å bidra til enda mer tvetydighet i et allerede kronglete regelverk. Skal sykeforsikring og underhold likevel være det som er mest avgjørende til tross for at det absolutte kravet fjernes fra utf. § 19-7? Dersom det i realiteten er sykeforsikring og sikret underhold som er det mest avgjørende for retten til opphold må det sies å fremstå som en "skinnprikk" å fjerne de absolutte kravene bare for at det skal samsvare bedre med EØS-retten.

Husstandsmedlemmer

Det opplyses i høringsnotatet at man ønsker å foreta en endring av utf. § 19-7 ved å ta husstandsmedlemmer ut av bokstav e, slik at disse søkerne heller kan reguleres i en egen bokstav i bestemmelsen. Hovedsakelig for å klargjøre at forsørgede og husstandsmedlemmer er to separate grupper som kan få opphold i samsvar med direktivet artikkel 3(2) (a).

Det er for så vidt en god tanke å tydeliggjøre forskjellen mellom de ulike søkergruppene og klargjøre at det ikke nødvendigvis skal stilles samme krav til husstandsmedlemmer og forsørgede. Likevel synes jeg også her kravene som er foreslått virker noe tilfeldige og litt for åpne for skjønnsmessig vurdering fra den enkelte saksbehandler.

Eksempelvis kravet om at personen må ha en tett og stabil tilknytning til EØS-borgeren. Noe som er forklart med at det må være en reell avhengighet mellom de aktuelle personene, og de må dele et familiemessig samliv. Dette er som nevnt ovenfor veldig åpent for tolkning, men det reiser også andre problemstillinger som f.eks. hva skal godkjennes som et "familiemessig samliv"? hva kan søkere bruke for å dokumentere en slik relasjon? osv.

Det nevnes også at det ikke nødvendigvis kreves forsørgelse av referanseperson for å bli ansett som husstandsmedlem. Dette virker for så vidt som en god tanke, da det vil gi større muligheter for å holde familier samlet, uten å måtte ta hensyn til om referansepersonen oppfyller et underholdskrav. På den annen side må det da også tas høyde for at søkere, i større grad enn tidligere, kan bli en byrde for velferdsordningene.

Forlovede

Det foreslås fra Departementet at utf. § 19-7 bokstav c vedr. "personer som skal inngå ekteskap etter innreisen med en EØS-borger" oppheves. Hovedsakelig fordi søkergruppen ikke følger av direktivet og dermed heller ikke av våre EØS-rettslige plikter. Man må vel kanskje anta at dette er en endring som egentlig ikke vil ha noen større betydning for utlendingsforvaltningen da det, som nevnt i notatet, er relativt få slike søknader som behandles pr. år. Likevel kan vi kanskje se en positiv effekt ved at nå kan bli vanskeligere for uærlige søkere å misbruke regelverket, dersom denne muligheten forsvinner. På den annen side kan man sette spørsmålsteget ved hvorfor nettopp denne muligheten skal fjernes da EØS-regelverket ellers relativt fritt og åpent for skjønnsmessige vurderinger. Men dette er vel egentlig allerede besvart ved at gruppen ikke tilhører våre EØS-rettslige plikter.

Oppsummering

Det er liten tvil om at de nevnte forslagene til endring vil føre til at utlendingsforskriften § 19-7 samsvarer bedre med direktivet artikkel 3 (2) (a), men vil man egentlig oppnå noen særlige flere positive effekter?

På den ene siden vil kanskje fjerning opphevelse av bestemmelsen i bokstav c, bidra til mindre grad av misbruk av regelverket. Likevel må vi også anta at man ved å fjerne de absolutte kravene til sykeforsikring og underhold, vil gjøre det lettere for EØS-borgeres familiemedlemmer å bosette seg i Norge, med det mål for øyet å hovedsakelig benytte seg av landets offentlige velferdsordninger.

Det legges for øvrig også stor vekt på at utf. § 19-7 skal bli en skjønnbasert regel og ikke en rettighetsbasert bestemmelse slik vi kjenner den i dagen. Dette vil helt sikkert bidra til bedre overenstemmelse med EØS-retten, men her må det også tas i betraktning at skjønnsmessige vurderinger fra den enkelte saksbehandler er noe av det som bidrar til aller mest usikkerhet blant søkermassen. Det er urimelig å forvente at alle saksbehandlere vil vurdere samme situasjon likt.

Det virker for øvrig som de foreslåtte endringene, i stor grad dreier seg om lettelse i kravene for søkere (med unntak bokstav c som foreslås opphevet). Igjen er nok dette mest med sikte på å få bedre samsvar med direktivet og ivareta EØS-forpliktelsene på best mulig måte. Dette er for så vidt ingen dårlig tanke, men hvor er kontrollaspektet her? Det sier seg nærmest selv at en slik lettelse i regelverket vil bidra til større grad av innvandring, og dermed større belastning på velferdsordningene (i hvert fall på litt lengre sikt).

Etter en gjennomgang av høringsnotatet er det vanskelig å se hvordan de foreslåtte endringene på sikt ikke skal føre til en større belastning på landets offentlige velferdsordninger, men dette har kanskje ingen betydning så lenge bestemmelsen samsvarer med direktivet og ivaretar våre EØS-rettslige forpliktelser?

Det har vel vært nevnt å avskaffe hele registreringsordningen for EØS-borgere og deres familiemedlemmer, og endringene som er foreslått i høringsnotatet må vel kunne sies å

være et steg i riktig retning for dette arbeidet, da snart ikke vil være igjen noen konkrete holdepunkter for noe som helst i saksbehandlingen.

For Innlandet Politidistrikt,
Utlendingsseksjonen,
André Bjørseth
1.linje saksbehandler

Med hilsen

Lene Flem Lian
Avdelingsleder

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.



Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 OSLO

Deres referanse:
24/24647-2

Vår referanse:
24/45250 - 2

Sted, dato:
Tromsø, 13.03.2024

Ber om eventuelle innspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Beklager innledningsvis overskridelse med tanke på gårdagens frist.

Hvordan vil denne regelendringen påvirke politiets arbeid?

Søknad om oppholdskort for familiemedlemmer som ikke er EØS-borgere, kan fremmes gjennom norsk utenriksstasjon, hos politiet i det distriktet søkeren har sitt faste opphold eller ved et Servicesenter for utenlandske arbeidstakere. Dette følger av utf. § 19-23. Utfyllende informasjon om rutiner for EØS-regelverket følger av UDI 2011-035.

Dersom familiemedlemmer oppholder seg i Norge og fremmer søknaden om oppholdskort hos politiet eller et Servicesenter for utenlandske arbeidstakere har politiet ansvar for at alle nødvendige dokumenter er innlevert. Beslutningsmyndighet til å innvilge søknader og skrive ut et oppholdskort ligger hos politiet når det ikke er tvil om at vilkårene er oppfylt. Alle andre saker skal sendes til UDI for avgjørelse. Se UDI 2011-035 pkt. 4.3.

Politiet mottar derfor en stor andel søknader om oppholdskort for familiemedlemmer som ikke er EØS-borgere, og har da myndighet til å saksbehandle disse så fremt det ikke er tvil om vilkårene er oppfylt.

Det vil si at førstelinja i utlendingsforvaltningen i politiet saksbehandler en stor andel av sakene, og må derfor forholde seg til det som reguleres av § 19-7 om hvem som anses som andre familiemedlemmer. Gjennom den foreslåtte endringen av § 19-7 vil saksbehandlere i politiet bli satt til å vurdere disse sakene mer fritt siden bestemmelsen legger opp til en mer skjønsmessig vurdering. Dette vil i neste rekke bety at en større andel saker vil oversendes UDI da man oftere vil vurdere og konkludere med tvil i sakene.

Politiet vil derfor med stor sannsynlighet innvilge færre søknader, og UDI vil med det oppleve å få en større saksmengde. Regelendringen vil derfor ikke bare føre til en lengre saksbehandlingstid hos UDI (ref. høringsnotatets pkt. 5), men også en større saksmengde.

Dersom det er ønskelig at politiet skal fortsette å behandle disse søknadene i samme omfang som etter dagens regelverk, bør det vurderes etablering av tiltakskort eller retningslinjer med momenter som skal ligge til grunn for den skjønnsbaserte vurderingen. Uten dette vil man også risikere at presumptivt like saker blir behandlet ulikt ut ifra hvem som behandler de, og dette kan i et større bilde også resultere i at det blir store ulikheter i saksbehandlingen mellom de ulike politidistriktene

Med hilsen

Stian Pettersen

*Fungerende seksjonsleder
Grense og utlending, FUFSR
Troms politidistrikt*

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres referanse:
24/364

Vår referanse:
24/24647 - 8

Sted, dato:
Oslo, 29.04.2024

Innspill til høring - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Politidirektoratet (POD) viser til høringsbrev fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet av 31.01.2024 med forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7. Forslaget innebærer å endre utlendingsforskriften § 19-7 til en skjønnsbasert bestemmelse. Formålet med endringene er å gjøre det norske regelverket mer i samsvar med EØS-retten. De absolutte kravene i bestemmelsen om å ha sykeforsikring og være sikret underhold vil etter forslaget fjernes. Det skal i stedet legges vekt på om søkeren har sykeforsikring og er sikret underhold og bolig i den skjønnsbaserte vurderingen. I tillegg foreslås det at «husstandsmedlemmer» reguleres i en egen bokstav i bestemmelsen og at oppholdsgrunnlaget som forlovet tas ut av bestemmelsen.

POD har forelagt høringen for politidistriktene Vi har mottatt innspill fra Innlandet, Sør-Øst, Troms, Trøndelag og Øst politidistrikt. Innspillene er innarbeidet i PODs høringssvar. Mottatte innspill følger også vedlagt i sin helhet. Det vises til disse for detaljerte innspill til bestemmelsen og vurderinger knyttet til de ulike persongruppene.

POD ser at en endring av utf. § 19-7 til en skjønnsbasert bestemmelse vil bidra til bedre etterlevelse av direktivet og EØS-retten. Flere distrikt problematiserer imidlertid at bestemmelsen vil bli mer krevende å anvende. Det vil bli behov for at UDI utarbeider detaljerte retningslinjer for vurderingen. Endringen vil også føre til lengre saksbehandlingstid.

Søknad om oppholdskort for familiemedlemmer som ikke er EØS-borgere, kan fremmes gjennom norsk utenriksstasjon, hos politiet i det distriktet søkeren har sitt faste opphold eller ved et Servicesenter for utenlandske arbeidstakere. Dette følger av utf. § 19-23.

Dersom familiemedlemmer oppholder seg i Norge og fremmer søknaden om oppholdskort hos politiet eller et Servicesenter for utenlandske arbeidstakere har politiet ansvar for at alle nødvendige dokumenter er innlevert. Beslutningsmyndighet til å innvilge søknader og skrive ut et oppholdskort ligger hos politiet når det ikke er tvil om at vilkårene er oppfylt. Alle andre saker skal sendes til UDI for avgjørelse. Se UDI 2011-035 pkt. 4.3.

Det vil si at førstelinjen i utlendingsforvaltningen i politiet saksbehandler en stor andel av sakene. Den foreslåtte endringen av § 19-7 til en skjønnsmessig bestemmelse vil bety at en større andel saker vil oversendes UDI da det oftere vil vurderes å være tvil i sakene. Politiet vil derfor med stor sannsynlighet innvilge færre søknader, og UDI vil med det oppleve å få en større saksmengde. Regelendringen vil derfor ikke bare føre til en lengre saksbehandlingstid hos UDI, men også en større saksmengde hos UDI.

Med hilsen

Cecilia Bordonado

Fagdirektør

Martin Natvig

Seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Vedlegg:

Høringsinnspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7 - Sør-Øst politidistrikt

Høringsinnspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7 - Trøndelag politidistrikt

Svar på forespørsel om innspill - Forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7

Høringsinnspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7 - Innlandet politidistrikt

Høringsinnspill - Forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7 - Øst politidistrikt

Innspill - forslag til endring av utlendingsforskriften § 19-7 - Troms politidistrikt